Joh. Hillebrat. pedag. profess. Bert. pax Christi.
Hem. Mollero Hamburgo.

Nr. 292 [Quum grandes Hillebrande iste te tanto viro commendatū fuisse: tum mihi Jure dum
est. tum diligentiam et fidem meo de te testimonio Lubecter respondens.
[= Mscr. a. 12. Nr. 283] Juvat quoddam vestigium est, et perpurpuream Judeorum, tam teneros tamque delicatos pu-
eros in cruce et quasi in gremo patientiæ sic deformare, ut simul et Lands
ex institutione Judeorum, et tibi amicos parce. Nam si arma rotendas, mirum
sis in castissimum: si vemitas indulgentius autem corruptæ. Quæ ubique magna
sit apud est moderatione et prudentia, quæque pterquam rara virtus est in Judeorum
pectore. Dicam igitur te plebeus oportet, nihil est tam arduum quo humani ingenii
Industria nō eludat, si advigilet, si adsit ipse sibi, si omnes utrobique atendat.
Quando te familiariter cognitum Bert. clarissimus cujus cognitudinē majores
ipse fortunæ sub progressus, cujus doctrinæ famæ peroletibus præterquam quod te
angebit fraternitas: prodesset etiam tibi in posterum ad honesti omnimis celebritatem
seny. Surillanit (ut ait M. Tullius) et in optimā partem cognosti utere adole-
scens qui te ad claros et sapientes viros retulerunt. Sed meminisse te debet
quod olim me interprete ab Aristotele didicisti utempe quod μία χελιδὼν
ἔαρ οὐ ποιεῖ. οὐδὲ μία ἡμέρα. quæ unius ego te: sed cognitum amicum sperio
dolum in asiquo familiæ cognovi. dentur cognitionem ei tandem diu
quam similimus evadas, quem imitandum tibi proposuisti. Hæc pertinaci patre
tua opus est Hillebrande, si cupias dentrytus. Quod si reperis mutata subinde
sententia ab aliis ad alios transire, nihil abs te boni exspectabo in posterum: Itaque
mutter cavas si credas esse mutt in Germania schola, ubi in doctrina de Deo et
rebus divinis majores progressus fortasse possis. Si sapis ab istius eximii Theologi
latere mey discedes, dentr ab eo adhuc longe alium vationem et viam cognosti
riendi cruces Theologiri, quæ vella sit quæ satyræ fortasse vestibus cognoscendi
bus quæ tibi gratius ago. Alia tibi sub esto avrhatterto fundamenta jacienda sunt
mey ut aut vitæ aut immortalem gloriam vepente reperias: sed ut quodcunque spectu
Christi solidè et ad salutem eruditus sis. Respice tuorum aquales exempla ut cautior
sias. Lubecenses. Ammond. Hoddesdey. aliique innumeri. cum in hac schola vindictis
Christianæ pietatis a nobis abstraherentur. quæ magistratus Dei adolescentes in tenebris
(quod ajunt) fugere. nihil habuit schola studiosius, nihil admirabilius. postquam
in Academiam venitum est, arrestit expeditiores. Quotusquisque inter cognitos
Theologiæ pugnæ præmia tulerunt: In palmā vetustæ, nihil eloquentiæ sunt expressa
corroboratæque institutionis testimonium, ut et laudata et honesta in[illegible] doctores essent
testes exercent vetus, confessa nō ea quæ a bonis didicerant, sed quæ [illegible]
nostris cum Hannibalem exercitus reservatis gravata esse. Hæc urbes nō quid
bona atque opima sententia recognita sunt cum malis contextus et cum malis summa
sit partes. sententiæ corruptissimæ sunt et pro malestriis haberi debent. Tu vide ut
in posterum cælestes fundamentum ponas quod stabilis sit ad perpetuitatem. Quod
quidem non erit quærendum. quæ domi habeas quæ tuum pectus. Bene vale
praestes. Deum æternam cognitionem reddebit. Nihil Judæus dilecte et posterum istum tuum
Clarissi. Virum meis verbis salutes quam officiosissime. scripturum me ipse ubi primum
tutto augurabitur. Bremæ 6. Idus Julij. a. 577. Joh. Molanus.

[Konzept des Originalbriefes, der
in Manscr. a. 10 Blatt Nr. 86 enthalten ist.]